

[Jørgen Jørgensen.]

reformens Refusionsregler, før disse Oplysninger foreligger, og disse Oplysninger kan ikke foreligge, før der er gaaet en Tid. I hvert Fald ser jeg ikke noget Formaal i, at man allerede nu drøfter, som det ærede Medlem har gjort her i Dag, og tager afgjort Stilling imod Socialreformens Refusionsregler og Socialreformen i det hele taget paa samme Tid, som det ærede Medlem er med til at sige, at før Stilling kan tages, maa man have visse Oplysninger skaffet til Veje.

Jeg tror det ærede Medlem har Uret i at sige, at det er de mere faste Regler for Udbetaling af offentlig Hjælp i Socialreformen, der har medført, at Udgifterne er større i disse Aar, end de har været i de foregaaende Aar. Hvad man end vil mene om Socialreformen, maa dog alle erkende det for et betydeligt Fremskridt, at man gennem Socialreformen paa langt flere Omraader har ensartede faste Regler at gaa efter, end man havde under den tidligere Socialordning med den skønsmæssige Hjælp, en Hjælp, som i de sidste Aar, da Ordningen gjaldt, androg og ogsaa nu vilde have andraget meget betydelige Beløb. Jeg maa derfor mene, at Spørgsmaalet om Socialreformens og specielt Refusionsordningens Ændring ikke med Nytte kan drøftes, før vi har set Socialreformens Virkninger i et Aar, og det er Oplysninger om disse Virkninger, dette Forslag gaar ud paa at søge fremskaffet. Til den Tid kan vi tale om Tingene.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen talte, som om han gik ud fra, at jeg var nødt til at bruge stærkere Ord imod ham personlig, fordi jeg savnede saglige Argumenter. Det var dog en mærkelig Betragtning over for et Lovgivningsarbejde som dette. Hvis jeg ikke skulde være nogenlunde inde i det, ved jeg ikke, hvad jeg skulde være inde i. Naar jeg har brugt to stærke Udtryk, saa er det virkelig, fordi jeg finder, det er berettiget.

Det, jeg kaldte Tøjlesløshed, var aldeles ikke det ærede Medlems dokumenterede Opregning af Tal. Nej, det tøjlesløse i den Agitation, der drives, og som det ærede Medlem i Dag gjorde til sin, er, at han slet ikke har det rigtige Udgangspunkt for disse Beregninger. Han taler ustandselig, som om man, naar man har fastlagt et Beregningsgrundlag i 1930 eller 1933, saa eo ipso har sagt, at det er det, Socialreformen vil koste. Men det gik det aldeles ikke ud paa; det, Beregningsgrundlaget og alle Oplysninger gik ud paa — saaledes som jeg har dokumenteret ogsaa ved Citater i Dag, hvad det

ærede Medlem imidlertid ikke med et Ord berørte —, var: hvorledes staaer Beregningsgrundlaget efter Socialreformen i Forhold til Udgifterne, vi havde forud? Har det svigtet, eller har det ikke svigtet? (*Prieme: Det har svigtet.*)

Nej, det har ikke svigtet. Hvis det ærede Medlem Hr. Prieme kendte noget til disse Forhold, vilde han ogsaa vide, at det er gennemgaaet udtrykkeligt af mig ved Finanslovens Behandling den 8. November 1934. Han kan finde det for Statsudgifternes Vedkommende, for de 50—51 Mill. Kr., paa Sp. 1123—26 og for Kommunernes Vedkommende paa Sp. 1126—28. Forlanger det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at jeg nu — jeg kan ikke give nye Tal — skal læse disse 6 Spalter med detaillerede Oplysninger om de enkelte Udgiftsposter op igen? Jeg gør det ikke; men det ærede Medlem og ethvert Medlem her kan se, at der er gjort Rede for, hvorledes de 51 Mill. Kr.s Stigning er fremkommet.

For øvrigt er det slet ikke rigtigt, at der ved Socialreformens Vedtagelse blev regnet med en Nedgang paa 8 Mill. Kr. Der er blevet en Stigning paa 73 Mill. Kr., som det ærede Medlem sagde; der var en beregningsmæssig Besparelse paa 134 000 Kr., og der var aldeles ikke talt noget om, hvad de faktiske Udgifter vilde blive i 1934, 1935 og 1936, det var der ikke noget Menneske, der anede noget om, jfr. de Citater, jeg kom med baade af det ærede Medlem Hr. Krag og mig; hvad jeg mange Gange har sagt. Hvad en Socialreform endelig vilde koste, afhænger selvfølgelig af Forholdene i Samfundet, det er der intet Menneske, der ved; og hvad vilde den tidligere Lovgivning have kostet nu? Det er der intet Menneske, der ved. Det kommer an paa, hvilke Beskæftigelsesforanstaltninger der er sat i Gang.

Det tøjlesløse i Agitationen ligger aldeles ikke i Fremdragelsen af Tal, men i det fuldkomment fejlagtige Beregningsgrundlag for disse Tal.

Det ærede Medlem sagde endvidere: saa snart den højtærede Socialminister kalder mig Dilettant, ved jeg, hvor vi er henne. Ja, saa er vi derhenne, at derefter beskæftiger den højtærede Socialminister sig med gennem Oplæsning og Dokumentation at bevise, at det er Dilettanteri, det ærede Medlem i dette Tilfælde giver sig af med. Jeg kan ikke faa det ærede Medlem til at se, at de Oplysninger, der er forelagt, var et Beregningsgrundlag, eller at Udgifterne for Socialreformen var beregningsmæssige og ikke kunde være andet.